

Nr 4

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner angående avskrivningsunderlaget för skogsvägar, m. m.

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande inom riksdagen väckta, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 84 av herr *Isacson m. fl.* och II: 123 av herr *Jonasson m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

Lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att punkt 2 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Anvisningar

till 22 §.

2. a. Avdrag medgives ————— till 29 §).

Såsom för ————— nödig bostadsbyggnad.

Fasta maskiner ————— första stycket.

Därest inkomst ————— om jordbruksfastighet.

b. Avdrag medgives i form av årliga värdeminskningssavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra tio procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast *två tredjedelar* av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskningssavdragen.

Har fastighet ————— årliga värdeminskningssavdrag.

I täckdikningsanläggning ————— ej huvudavlopp.

Med skogsväg ————— till byggnad.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Äldre bestämmelser skola fortfarande äga tillämpning i fråga om 1966 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1966 och tidigare år.

De nya bestämmelserna skola dock i intet fall äga tillämpning beträffande räkenskapsår, som gått till ända före den 1 november 1965.

2) de likalydande motionerna I: 307 av herrar *Yngve Nilsson* och *Enarsson* samt II: 375 av herrar *Nilsson* i Bästekille och *Ringaby*, vari hemställets, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av kommunalskattelagen, att avdragsrätt kan beviljas för nyanläggning genom skogsplantering»; ävensom

3) de likalydande motionerna I: 520 av herrar *Yngve Nilsson* och *Eskilsson* samt II: 641 av herr *Nilsson* i Bästekille och fru *Heurlin*, vari hemställets, »att riksdagen måtte besluta att kostnaderna för yrkesfruktodlarnas omplantering av fruktträd skall vara avdragsgill vid beskattning även i de fall, då omplanteringen sker på mark som icke tidigare utnyttjats för fruktodling».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framförda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande hänvisa till motionerna I: 307, II: 123 och II: 641.

Värdeminskningsavdrag för skogsvägar

Gällande bestämmelser

Enligt bestämmelser i 22 § 1 mom. kommunalskattelagen och punkt 2 b av anvisningarna till 22 § samma lag får vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet en tredjedel av kostnaden för anläggning eller förbättring av skogsväg avskrivas med 10 procent per år under tio på varandra följande år, oavsett om anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Har den skattskyldige erhållit statsbidrag eller annat bidrag för utförande av väganläggningen, får värdeminskningsavdrag endast åtnjutas å den del av anläggningskostnaden, som den skattskyldige själv bestritt. Någon rätt att förskjuta outnyttjade värdeminskningsavdrag till senare beskattningsår föreligger dock icke. Därest fastighet övergått till ny ägare genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, får den tidigare ägaren det år fastigheten avyttras på en gång åtnjuta avdrag för vad som återstår oavskrivet i beskattningshänseende av kostnaden. I övriga fall då fastighet övergått till ny ägare, exempelvis genom arv eller gåva, får den nye ägaren övertaga den tidigare ägarens avskrivningsplan och således tillgodoföra sig de värdeminskningsavdrag, som skulle ha tillkommit den förre ägaren, om denne fortfarande ägt fastigheten.

Frågans tidigare behandling

Ovannämnda bestämmelser om rätt till avdrag för värdeminskning å skogsvägar tillkom genom beslut vid 1962 års riksdag på grundval av förslag i propositionen nr 56. I de i anledning av propositionen väckta, inbördes likalydande motionerna I: 565 och II: 685, I: 566 och II: 687 samt I: 569 och II: 682 hemställdes att avskrivningsunderlaget för skogsvägar skulle bestämmas till två tredjedelar av anläggningskostnaden och i motionerna I: 570 och II: 686 att hela anläggningskostnaden skulle få avskrivas.

I betänkandet nr 40 anförde bevillningsutskottet.

Utskottet vill till en början erinra om att i propositionen inte ifrågasatts någon ändring av hittills vid beskattningen tillämpade principer för avdragsrätt i fråga om skogsvägar av mera tillfällig karaktär. Kostnad för anläggande av sådana enklare vägar skall även i fortsättningen betraktas som avdragsgill driftkostnad. Delade meningar kan självfallet råda om hur stor del av anläggnings- resp. förbättringskostnaden för en mer permanent skogsväg, som bör få avskrivas. Såsom skattelagssakkunniga och även departementschefen framhållit kan inte alla permanenta skogsvägar med normalt underhåll anses underkastade förslitning. Det torde vidare vara svårt att för närvarande tillförlitligen bedöma i vad mån den framtida utvecklingen inom skogsbruket kan komma att ställa andra och ökade krav på skogsvägarna. Med hänsyn till de osäkra faktorer, som måste läggas till grund vid avvägningen av hur stor del av anläggningskostnaden för permanenta skogsvägar, som bör bli föremål för avskrivning, och då det nuvarande inkomstbegreppet vid försäljning av fastighet inte avses skola ändras i anledning av den föreslagna avskrivningsrätten, anser utskottet för sin del, att tillräckliga skäl inte anförts för rätt till avskrivning å mer än en tredjedel av anläggningskostnaden. Utskottet kan således inte tillstyrka motionsyrkandena om att en större del av anläggningskostnaden för skogsvägar än som föreslagits i propositionen skall få avskrivas.

Riksdagen beslutade i denna fråga i enlighet med utskottet.

I de vid 1963 års riksdag väckta, inbördes likalydande motionerna I: 48 och II: 58, I: 156 och II: 184, I: 257 och II: 307 samt I: 364 och II: 517 samt i de likalydande motionerna I: 129 och II: 155 vid 1964 års riksdag hemställdes att avskrivningsunderlaget för skogsvägar skulle bestämmas till två tredjedelar av anläggningskostnaden.

I det av 1963 års riksdag godkända betänkandet nr 9 och det av 1964 års riksdag godkända betänkandet nr 8 avstyrkte bevillningsutskottet bifall till motionerna med i huvudsak samma motivering som i betänkandet nr 40 vid 1962 års riksdag.

Även i de likalydande motionerna I: 35 och II: 41 vid 1965 års riksdag yrkades att avskrivningsunderlaget för skogsvägar skulle bestämmas till två tredjedelar av anläggningskostnaden.

I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 6 ansåg bevillningsutskottet sig inte kunna tillstyrka att en större andel av kostnaderna för anläggande av permanent skogsväg än en tredjedel skulle få avskrivas.

Motionerna

Till stöd för yrkandet om större avskrivningsunderlag för skogsvägar anföres i *motionerna I: 84* och *II: 123* bl. a. att anläggandet av en skogsbilväg inte alltid kan anses höja fastighetens långsiktiga saluvärde med det belopp som motsvarar investeringen i vägen. Vidare medför den tekniska utvecklingen på skogsbruksområdet, att de vägar som byggs i dag snart kan vara föråldrade och då inte avpassade efter de fordon, som används i skogsbruket. Den tekniska utvecklingen på transportområdet är för närvarande mycket snabb, och en accelererad utveckling kan väntas.

I princip borde enligt motionärernas mening skatt på bilar och på drivmedel restitueras i den mån den drabbar körning på egna skogsvägar. Det torde emellertid vara förenat med svårigheter att finna en lämplig form för en sådan restitution, varför skogsägaren bör beredas motsvarande lättnader på annat sätt. Detta syfte bör kunna tillgodoses genom de ifrågavarande värdeminskningssavdragen.

Om skogsavverkningarna skall kunna ökas, måste en utbyggnad av vägnätet i skogarna komma till stånd. Förbättrade avskrivningsmöjligheter framstår enligt motionärernas mening som angelägna om skogsvägbyggnad skall få en behövlig stimulans. En höjning av avskrivningsunderlaget till två tredjedelar av kostnaderna finner motionärerna motiverad. En sådan reformering av avskrivningsreglerna behöver inte betyda någon minskning av skatteinkomsterna. Ett ökat skogsvägbyggande betyder att avverkningsvärdet höjs, och därmed stiger också skatteinkomsterna för skogsägarna.

Avdrag för kostnader för nyanlagd skogsplantering

Gällande bestämmelser

Vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet får enligt 22 § 1 mom. kommunalskattelagen avdrag göras för följande särskilt till skogsbruk hänförliga kostnader, nämligen: kostnader för skogs vård och underhåll, såsom förvaltning, bevakning, väg- och byggnadsunderhåll, skogskultur, skyddsdikning, skogsindelning m. m., ävensom, då fråga är om skogsavverkning, kostnader för virkets huggning, tillredning, utdrivning, flottning m. m.; försäkring av arbetspersonal, byggnader, skog, förråd och inventarier, som ej är att hänföra till personlig lösegendom m. m. Såsom avdragsgill kostnad anses kostnad för skogsplantering på område, som tidigare burit växande skog. Däremot medges enligt praxis ej avdrag för plantering av skog på mark, som veterligen icke tidigare varit skogbevuxen. (RÅ 1953 not. Fi 1507 och 1959 not. Fi 129.)

Frågans tidigare behandling

I motionerna I: 36 och II: 47 vid 1961 års riksdag hemställdes att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära förslag till sådan ändring

i kommunalskattelagen att avdragsrätt i någon form kunde beviljas för nyanläggning genom skogsplantering.

I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 15 anförde bevillningsutskottet bl. a.

Utskottet delar så till vida motionärernas uppfattning att beträffande skog särskilda förhållanden föreligger, som kan motivera vissa avsteg från principen att avdrag ej bör medges för grundförbättringskostnader. En viktig faktor är att värdet av skogens tillväxt i princip alltid skall beskattas. Vidare bör beaktas att med hänsyn till den långa tid, som förflyter innan ett med skog nyplanterat område ger avkastning, fysisk person som utför nyplantering å sin fastighet aldrig kommer att få åtnjuta avdrag för de därpå nedlagda kostnaderna. — — Visst fog synes således föreligga för en omprövning av avdragsfrågan. Emellertid har i anslutning till införandet år 1959 av nya regler rörande beskattningen av skog i samband med nyttjanderättsupplåtelse uttalats önskemål från riksdagens sida om en allmän översyn av reglerna för skogsbeskattningen. Då det synes lämpligt att förevarande spörsmål ägnas uppmärksamhet i dylikt sammanhang anser utskottet sig icke böra tillstyrka motionsyrkandet om ett separat förslag i fråga om avdrag för skogsplanteringskostnad.

Samma yrkande som i de ovannämnda motionerna framställdes i motionerna I: 342 och II: 416 vid *1962 års riksdag*.

I sitt betänkande nr 40 fann bevillningsutskottet inte anledning frånträda sin tidigare intagna ståndpunkt och avstyrkte bifall till motionerna.

Riksdagen beslutade i enlighet med utskottet.

I motionerna I: 48 och II: 58 vid *1963 års riksdag* ävensom i motionerna I: 77 och II: 203 samt I: 293 och II: 375 vid *1964 års riksdag* hemställdes jämväl om utredning rörande avdragsrätt för nyanläggning genom skogsplantering.

Bevillningsutskottet anförde i sina av riksdagen godkända betänkanden nr 9 resp. 8, att frågan borde uppmärksammas i samband med den allmänna översyn av skogsbeskattningen, varom riksdagen uttalat önskemål år 1959, och avstyrkte med hänsyn därtill motionerna.

Frågan uppmärksammades även i de likalydande motionerna I: 63 och II: 83 vid *1965 års riksdag*.

I sitt betänkande nr 6 erinrade bevillningsutskottet om att Kungl. Maj:t år 1964 tillkallat tre sakkunniga — skogsskattekommittén — för att verkställa en förutsättningslös översyn av bestämmelserna rörande skogsbeskattningen. Utskottet förutsatte att kommittén därvid skulle beakta berörda spörsmål och avstyrkte bifall till motionerna. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag.

Motionerna

I *motionerna I: 307* och *II: 375* framhålles angelägenheten av att överförandet av dålig åkermark till skog på alla sätt stimuleras. Gällande skatte- lagstiftning motverkar dock uppenbarligen sådana åtgärder. Det vore önsk-

värt, framhåller motionärerna, att kostnad för skogsplantering i likhet med skyddsdikning vore avdragsgill vid beskattningen, i all synnerhet som den som utfört arbetet praktiskt taget aldrig själv får någon ekonomisk vinning av åtgärden. Som bekant är de första gallringarna i en nyplantering efter 20 år också att betrakta som en skogsvårdande åtgärd utan omedelbar ekonomisk vinst. Nyanläggningar i form av skogsplantering har alltså en helt annan karaktär än andra nyanläggningar vad gäller det ekonomiska utbytet. Enligt motionärernas mening bör all skogsplantering vara avdragsgill med hela kostnaden och från skattesynpunkt jämföras med nyanläggningar i diken enligt riksdagens beslut år 1962.

Avdrag för kostnader för omplantering av fruktträd

Gällande bestämmelser

Enligt 22 § 2 mom. kommunalskattelagen får vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet avdrag icke göras för, bland annat, kostnad för grundförbättring å fastigheten, såsom nyodling, vattenavledning, sjösänkning m. m. dylikt. Nu återgivna bestämmelser äger tillämpning vid redovisning av inkomst av jordbruksfastighet såväl enligt den s. k. kontantprincipen som enligt bokföringsmässiga grunder. Förbudet mot avdrag för grundförbättringskostnader gäller även i inkomstkällorna annan fastighet och rörelse (25 § 2 mom. och 29 § 4 mom. kommunalskattelagen).

Avdrag för vidmakthållande av en tillgång kan — förutom avdrag för underhållskostnader — ifrågakomma antingen i form av värdeminskningssavdrag eller genom avdrag för ersättningsanskaffning.

I rättspraxis har avdrag för kostnader för nyplantering av fruktträd o. d. icke medgivits. Således vägrades en skattskyldig i rättsfallet RÅ 1958 not. Fi 319 avdrag för kostnader för inköp av pilsticklingar. Enligt regeringsrättens avgörande, 1952 ref. 5, har vidare vid taxering av handelsträdgårdsrörelse avdrag för värdeminskning av fruktträd icke medgivits. Rosen- och syrenbuskar i handelsträdgårdsrörelse har med hänsyn till att trädgården försålde s. k. snittblommor från dessa buskar ansetts hänförliga till sådana anläggningstillgångar, att ersättning för skada å desamma till följd av bombfällning icke ansetts utgöra skattepliktig intäkt i rörelsen (RÅ 1953 ref. 6).

Frågans tidigare behandling

I en den 28 december 1960 avgiven promemoria med förslag till bestämmelser om värdeminskningssavdrag å täckdikningsanläggningar och skogsvägar vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet (stencilerad) har skattelagssakkunniga diskuterat olika möjligheter att genom värdeminskningssavdrag tillgodose yrkesfruktodlingens intresse av ändamålsenliga avdragsregler men funnit, att för praktiskt taxeringsbruk lämpliga regler svårigen kunde tillskapas med mindre en utvidgning av inkomstbegreppet

skedde för dylika anläggningar. Då en sådan lösning icke ansågs böra väljas och avdragsrätten för anläggningskostnad för fruktodling finge anses utgöra ett delproblem av den större frågan om vidgade möjligheter till resultatutjämnning för denna näringsgren, fann de sakkunniga, att gällande regler om ersättningsanskaffningsavdrag för dylika anläggningar tills vidare borde bibehållas.

Föredragande departementschefen har i proposition nr 56 till 1962 års riksdag uttalat, att han i likhet med de sakkunniga inte kunde förorda att avskrivningsregler för det dåvarande infördes beträffande fruktodlingar. Frågan om behov av ändrade beskattningsregler härutinnan kunde anses föreligga, borde enligt departementschefens mening prövas sedan allmänna skatteberedningen framlagt sina förslag.

I de likalydande motionerna I: 302 och II: 373 vid 1965 års riksdag hemställdes om rätt till avdrag vid beskattningen för kostnad för omplantering av fruktträd.

Bevillningsutskottet, som avstyrkte bifall till motionerna, uttalade i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 6, att den föreslagna utökade rätten till avdrag för plantering av fruktträd var av komplicerad beskaffenhet och att frågan inte kunde lösas utan betydande avsteg från gällande beskattningsprinciper. Utskottet var därför inte berett att tillstyrka omedelbara lagstiftningsåtgärder i ämnet utan ansåg att frågan borde bli föremål för överväganden, sedan allmänna skatteberedningen slutfört sitt utredningsuppdrag.

Motionerna

I *motionerna I: 520* och *II: 641* framhåller motionärerna, att om den svenska fruktodlingen skall bli konkurrenskraftig gentemot den utländska måste den manuella arbetskraften nedbringas. Som ett led i denna strävan sker numera en mycket hård beskärning av träden. Samtidigt som man genom dessa åtgärder erhållit fruktträd på vilka allt arbete kan utföras utan användande av stegar, har emellertid trädens livslängd avsevärt förkortats. För en modern fruktodlare torde omsättningstiden röra sig mellan 15 och 20 år. Då fråga uppstår om nyplantering av träden, är det från många synpunkter önskvärt att planteringen sker på mark, som inte tidigare eller i vart fall inte under de senaste åren burit fruktträd. Genom en successiv förflyttning av trädodlingsområdet kan en tillfredsställande växtföljd erhållas. Den nuvarande bestämmelsen angående avdragsrätten vid omplantering av fruktträd missgynnar i hög grad en rationell drift av trädgårdsodlingen. Med hänsyn till näringsens allmänna lönsamhet och till möjligheten att undvika vissa parasitangrepp, anser motionärerna synnerligen önskvärt att gällande lagstiftning ändras.

Utskottet

I de förevarande motionerna har framställts yrkanden dels om vissa ändringar av bestämmelserna om avdrag för värdeminskning å skogsvägar, dels om avdragsrätt för vissa andra markanläggningskostnader.

Utskottet behandlar till en början motionsyrkandet angående ökat avskrivningsunderlag för skogsvägar. Enligt gällande bestämmelser får vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet en tredjedel av kostnaden för anläggning eller förbättring av permanent skogsväg, som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under den tid han ägt fastigheten, avskrivs med tio procent per år enligt särskild avskrivningsplan, oavsett om anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år.

I de likalydande motionerna I: 84 och II: 123 har hemställts att avskrivningsunderlaget för skogsvägar skall bestämmas till två tredjedelar av anläggningskostnaden.

Det i och för sig berättigade kravet på förbättrade arbetsförhållanden för skogsarbetarna och en i nuvarande kostnadsläge nödvändig mekanisering av avverkningar och virkestransporter har efter hand medfört väsentligt ändrade metoder för virkesutdrivning och transporter inom skogsbruket. Mot bakgrunden därav framstår byggandet av permanenta skogsvägar för närvarande som en av de mest angelägna uppgifterna inom skogsnäringen. Fortfarande återstår ett betydande investeringsbehov inom väglösa skogsområden. Genom det ökade kravet på bärighet behöver vidare en stor del av det äldre vägnätet omläggas och förbättras. Av det anförda framgår att anläggandet av skogsvägar utgör en förutsättning för att skogens värde skall kunna vidmakthållas och för att skogsindustrin, som arbetar i hård internationell konkurrens, skall kunna bibehålla sin lönsamhet.

Anläggandet av en skogsväg torde endast undantagsvis medföra en mer avsevärd ökning av fastighetens värde. En skogsväg byggs nämligen ofta när större virkesförråd skall avverkas. Sedan det avverkningsmogna förrådet uttagits, får vägen vanligen minskad betydelse under längre eller kortare tid beroende på den återstående skogens ålderssammansättning. I sammanhanget bör vidare uppmärksammas att de enskilda skogsvägarna även utnyttjas utan motprestation för turist-, brandskydds- och militära ändamål.

Det bör framhållas att det är en rent skönsmässig bedömning som ligger till grund för gällande bestämmelser, att endast en tredjedel av anläggningskostnaden för en skogsväg får inräknas i avskrivningsunderlaget. Utskottet delar motionärernas uppfattning att vid den sålunda gjorda bedömningen inte tillräcklig hänsyn tagits till att den tekniska utvecklingen inom skogsbruket har nedsatt den faktiska användningstiden för skogsvägar. Sålunda visar erfarenheten enligt ett uttalande av domänstyrelsen, som återgivits

i proposition nr 56 till 1962 års riksdag, att det vid kalkylering av skogsvägar är felaktigt att räkna med längre amorteringstid än för huvudvägar 40 år och för sekundärvägar på fast mark 20 år. Med hänsyn därtill torde det inte finnas anledning att i avskrivningshänseende ställa skogsvägarna i ett så väsentligt ogynnsammare läge vid beskattningen än täckdikningsanläggningarna. Utskottet anser därför att ett avskrivningsunderlag för skogsvägar motsvarande två tredjedelar av anläggningskostnaden innebär en mot de faktiska kostnadsförhållandena bättre svarande beskattningsregel än den nu gällande. Utskottet tillstyrker således bifall till yrkandet i motionerna I: 84 och II: 123. De nya bestämmelserna bör utan inskränkning äga tillämpning fr. o. m. 1967 års taxering.

I överensstämmelse med principen att avdrag vid beskattningen inte medges för grundförbättringskostnader har kostnad för *n y p l a n t e r i n g* a v s k o g på mark, som tidigare inte varit beväxt med skog, i rättspraxis ansetts hänförlig till icke avdragsgill omkostnad.

I de likalydande motionerna I: 307 och II: 375 har hemställts om riksdagsskrivelse med begäran om utredning rörande avdragsrätt för kostnad för nyanlagd skogsplantering.

Det i motionerna aktualiserade spørsmålet har varit föremål för bedömning senast vid 1965 års riksdag. I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 6 anförde nämnda års bevillningsutskott, att Kungl. Maj:t år 1964 tillkallat tre sakkunniga — skogsskattekommittén — för att verkställa en förutsättningslös översyn av bestämmelserna rörande skogsbeskattningen. Utskottet förutsatte att kommittén därvid även skulle beakta berörda spørsmål. Enligt uppgift i årets riksdagsberättelse beräknas utredningsarbetet kunna slutföras med utgången av innevarande år. Med det anförda anser utskottet sig ha besvarat motionerna I: 307 och II: 375.

Utskottet har slutligen att behandla yrkandet i de likalydande motionerna I: 520 och II: 641 om rätt till avdrag vid beskattningen för kostnad för *o m p l a n t e r i n g* a v f r u k t t r ä d.

Enligt gällande rättspraxis medges vid taxeringen inte avdrag för kostnader för nyplantering eller för värdeminskning av fruktträd. Rätt till avdrag föreligger däremot för kostnader för omplantering av fruktträd på mark, som tidigare varit beväxt med sådana träd, och för omympning.

I motionerna framhålls att fruktträdens livslängd inom de yrkesmässiga odlingarna numera avsevärt förkortats genom kravet på ökad avkastning och hård beskärning för att minska de manuella arbetsinsatserna. Sålunda göres vanligen nyplantering eller omplantering — med vissa variationer mellan olika sorter — redan efter cirka 20 år. Finns tillgång till ny mark för plantering väljes vanligen denna utväg framför en omplantering på mark, som tidigare varit planterad med fruktträd, i syfte att förhindra vissa parasitangrepp.

Såsom framgår av den tidigare lämnade redogörelsen har skattelags-sakkunniga i en år 1960 avgiven promemoria med förslag till bestämmelser om värdeminskingsavdrag å täckdikningsanläggningar och skogsvägar övervägt olika möjligheter att genom värdeminskingsavdrag tillgodose yrkesfruktodlingens krav på ändamålsenliga avdragsregler men funnit, att för praktiskt taxeringsbruk lämpliga regler svårigen kunde tillskapas med mindre en utvidgning av inkomstbegreppet skedde för dylika anläggningar. Då en sådan lösning icke ansågs böra väljas, fann de sakkunniga att gällande regler om avdrag för ersättningsanskaffning för dylika anläggningar tills vidare borde bibehållas. I proposition nr 56 till 1962 års riksdag delade föredragande departementschefen skattelags-sakkunnigas uppfattning och framhöll att frågan om ändrade regler för dylika tillgångar borde prövas sedan allmänna skatteberedningen framlagt sina förslag.

Rätten till avdrag för kostnad för nyplantering av fruktträd är ett delproblem av den större frågan om vidgade möjligheter till resultatutjämnning för den yrkesmässiga fruktodlingen. Av det ovan anförda framgår även att en utökning av den nuvarande avdragsrätten fordrar överväganden i ett större sammanhang. Utskottet är därför inte berett att tillstyrka omedelbara lagstiftningsåtgärder i ämnet utan anser att frågan bör bli föremål för närmare bedömanden sedan företagsskatteutredningen slutfört sitt utredningsuppdrag. Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 520 och II: 641.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) *beträffande avskrivningsunderlaget för skogsvägar*

att riksdagen med bifall till de likalydande motionerna I: 84 av herr Isacson m. fl. och II: 123 av herr Jonasson m. fl. måtte antaga följande

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av punkt 2 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att punkt 2 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse

Utskottets förslag

**Anvisningar
till 22 §.**

2. a. Avdrag medgives ————— till 29 §).

Såsom för ————— nödig bostadsbyggnad.

Nuvarande lydelse

Utskottets förslag

Fasta maskiner ————— första stycket.

Därest inkomst ————— om jordbruksfastighet.

b. Avdrag medgives i form av årliga värdeminskingsavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra tio procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast *en tredjedel* av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskingsavdragen.

b. Avdrag medgives i form av årliga värdeminskingsavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra tio procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast *två tredjedelar* av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskingsavdragen.

Har fastighet ————— årliga värdeminskingsavdrag.

I täckdikningsanläggning ————— ej huvudavlopp.

Med skogsväg ————— till byggnad.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Äldre bestämmelser skola fortfarande äga tillämpning i fråga om 1966 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1966 och tidigare år.

B) beträffande avdragsrätt för kostnader för nyanlagd skogsplantering

att de likalydande motionerna I: 307 av herrar Yngve Nilsson och Enarsson samt II: 375 av herrar Nilsson i Bäste-kille och Ringaby, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

C) beträffande avdragsrätt för omplantering av fruktträd

att de likalydande motionerna I: 520 av herrar Yngve Nilsson och Eskilsson samt II: 641 av herr Nilsson i Bäste-

kille och fru Heurlin icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 22 februari 1966

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, Stefan-son, Yngve Nilsson*, Elofsson*, Tage Johansson, Lundström, Gösta Jacobsson, Paul Jansson och Arne Pettersson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt, Gustafson i Göteborg, Kärr-lander*, Vigelsbo, Engkvist*, Asp, Enskog, Lothigius*, Hammarsten och Börjesson i Falköping*.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer

beträffande avskrivningsunderlaget för skogsvägar

1) av herrar *John Ericsson, Einar Eriksson, Tage Johansson, Paul Jansson, Arne Pettersson, Brandt, Kärrlander, Engkvist, Asp* och *Hammarsten*, vilka ansett

dels att det avsnitt av utskottets yttrande, som på s. 8 börjar med »Anläggandet av» och på s. 9 slutar med »års taxering», bort ha följande lydelse:

Mot bakgrunden av det stora behov av investeringar i skogsvägar, som föreligger, har statsbidragen för byggande av sådana vägar successivt höjts under senare år. För innevarande budgetår har således anslagits 13 milj. kr. för vägbyggnader på skogar i enskild ägo och i årets statsverksproposition föreslås anslaget höjt till 13,5 milj. kr. Dessutom har betydande belopp, som arbetsmarknadsstyrelsen ställt till skogsstyrelsens förfogande, förbrukats för detta ändamål.

Delade meningar kan självfallet råda om hur stor del av anläggnings- resp. förbättringskostnaden för en permanent skogsväg, som bör få avskrivas vid beskattningen. Vid bestämmandet av avskrivningsunderlaget har emellertid hänsyn tagits dels till att skogsvägarnas varaktighet är svår att bedöma och att många skogsvägar — även med beaktande av den snabba utvecklingen inom transportväsendet — får anses ha ett bestående värde och dels till att det skattemässiga vinstbegreppet vid försäljning av fastighet bibehållits oförändrat. Utskottet vill i detta sammanhang erinra om departementschefens uttalande i proposition nr 56 till 1962 års riksdag, att

avskrivningsreglerna för skogsvägar i viss mån får ses som ett provisorium i avvaktan på allmänna skatteberedningens slutliga förslag. Med hänsyn härtill kan utskottet inte tillstyrka, att en större andel av kostnaderna för skogsvägar än en tredjedel får utgöra avskrivningsunderlag. Utskottet kan heller inte dela motionärernas uppfattning, att man genom lättnader vid den direkta beskattningen bör bereda skogsägarna kompensation för att bilägarna inte erhåller restitution av den automobilskatt och bensinskatt, som belöper på körning på enskilda skogsvägar.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 84 och II: 123.

dels ock att utskottet under punkt A bort hemställa,

att de likalydande motionerna I: 84 av herr Isacson m. fl.
och II: 123 av herr Jonasson m. fl. icke måtte föranleda
någon riksdagens åtgärd.

beträffande avdragsrätt för omplantering av fruktträd

II) av herrar *Yngve Nilsson, Gösta Jacobsson och Lothigius.*